

Vi skal naturligvis ikke gøre os illusioner. Et muslimsk land kan aldrig blive det, vi kalder et demokrati, fordi en hellig lov er uforenelig med den sekulære lov, der skabes af folkets flertal. På dette punkt hersker der megen naivitet iblandt os, også i USA. Der var her grund til, at også politikere begyndte at sætte sig en smule ind i de teologiske og religionshistoriske forhold vedrørende forholdet imellem kristenheden og islam.

Men når dette er sagt, så skal det også siges, at Irak synes at være det mindst fundamentalistiske af de muslimske lande, og at der i Irak derfor synes at være mulighed for at skabe et kompromis mellem demokrati og islam, som tillader opbygningen af et forholdsvis stabilt samfund med en rimelig grad af lov og ret.

Dette er formålet. Og dette formål er bogstaveligt talt livsvigtigt for os alle, fordi eksistensen af et sådant stabilt samfund i hjertet af Mellemøsten vil udgøre et eksempel for de øvrige muslimske lande, som vil kunne inspirere de andre og dermed bidrage til at drive islamisme, fundamentalisme og terrorisme i defensiven. Dette er Irakoperationens opgave.

Tillad mig at sige efter et nyligt besøg i den danske lejr i Irak, at de danske soldater på imponerende vis bidrager hertil. Basraregionen er rigtig nok ikke den farligste og vanskeligste i Irak, men alligevel er den fuld af problemer og vanskeligheder, som den danske styrke fra dag til dag bidrager til at overvinde, sådan at konturerne af et mere stabilt samfund er begyndt at dukke frem.

Flere af ordførerne her i dag vil kunne bevidne, at et besøg i byen Az Zubayr viste et folkevalgt byråd, som i kraft af deres valg demonstrerede en ansvarlighed i løsningen af byens opgaver, som atter fik livet i byen til at vågne, politiet til at oplære forbrydere, bystyret til at styre, militæret til at uddanne soldater, borgerne til at være borgere og ikke desperados. Danskerne havde blidt, men effektivt skubbet processen i gang. Ingen af os kunne være i tvivl om deres betydning, og i hvert fald jeg forlod Camp Dannevang med en følelse af stolthed over den indsats, som den danske styrke yder.

Kl. 13.25

Denne indsats skal naturligvis fortsætte. Håbet er, at valgene til januar vil kunne fremme en sådan proces over hele Irak. Mange af de islamske terrorister vil gøre meget for at forhindre normaliseringen. De afskyelige mord på irakiske rekrutter og politifolk, som med koldt blod nedskydes i store mængder for at sprede rædsel i

befolkningen, taler sit tydelige og modbydelige sprog om arten af dem, vi står over for. Så meget nødvendiggør det at stå fast og at holde ud først i 6 måneder og siden måske endnu flere.

Vi støtter helhjertet dette forslag til folketingsbeslutning.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og beder ham om at blive stående. Der er foreløbig to, der har bedt om ordet. Den første er hr. Villy Søvnald.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Så hørte vi hr. Søren Krarups helt private udlægning af grunden til, at Dansk Folkeparti støttede krigen mod Irak, for hr. Søren Krarup skrællede alle de forklaringer væk, som udenrigsministeren har forsøgt at holde fast i, og som statsministeren har forsøgt at holde fast i. Nej, det her er en kamp, der skal føres til sejr; det er efter hr. Søren Krarups opfattelse en kamp i et vestligt selvforsvar mod islamisk terrorisme. Jeg spørger så bare hr. Søren Krarup: Hvordan synes hr. Søren Krarup egentlig det går?

Er det ikke rigtigt, at Irak, før Dansk Folkeparti leverede flertallet til krigen, var et sted uden islamisk fundamentalisme, uden tilknytning til den internationale terror, Al-Qaeda osv., og at hr. Søren Krarups kamp har betydet, at området er eksploderet i had, i afsky, i afmagt, i en terror, der ikke befandt sig i Irak før det her?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Ja, jeg må bekende, at jeg står her helt privat, helt privat er jeg ordfører for mit parti, og det binder faktisk mit parti, så det private er faktisk ikke helt privat.

Men må jeg så sige, at jeg jo altså har forsøgt – og jeg håber, at hr. Søvnald har opfattet det – at prøve at trække, jeg er lige ved at sige en principiel og historisk linje i det, der sker, sådan at man bliver klar over, at det ikke bare er disse småting, det handler om, men at der virkelig er realiteter på spil.

Så vil jeg sige, at det jo er fuldstændig forkert at sige, at Irak ikke var et samfund hæret af terrorisme, før koalitionen gik ind. Det var et terroristisk samfund, og jeg gad dog vidst, om hr. Søvnald i fuldt alvor vil begynde at afvise, at hr. Saddam Hussein var en terrorist over for sit eget folk, over for dem, der var bosat i hans land.